

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 295/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Весне Поповић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства – Привредни суд у Сомбору, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Суботици, ради новчаног обештећења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 96/19 од 06.09.2019. године, у седници већа одржаној дана 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 96/19 од 06.09.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гжрр 96/19 од 06.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору Прр 445/18 од 20.02.2019. године, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужили на име новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року исплати износ од 400 евра, у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Одбијен је, као неоснован, тужбени захтев тужиље преко досуђеног до траженог износа од 3.000 евра у динарској противвредности према средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Обавезана је тужена да тужили накнади трошкове парничног поступка у износу од 27.000,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гжрр 96/19 од 06.09.2019. године, жалбе тужиље и тужене су одбијене и првостепена пресуда потврђена. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, позивајући се на члан 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр 72/11...87/18), прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиле који се односи на новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, у поступку пред Привредним судом у Сомбору у предмету Ст 769/18, а повреда овог права тужилји је утврђена решењем Привредног суда у Сомбору Ст 769/18 од 28.05.2018. године. О праву тужиле на новчано обештећење и висини новчаног обештећења судови су одлучили ценећи одредбу члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Тужилја ревизијом указује на неуједначену судску праксу у погледу одлучивања о висини накнаде за новчано обештећење. Врховни касациони суд сматра да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе, с обзиром да се висина новчаног обештећења одређује у сваком конкретном случају, према чињеницама и околностима које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 26.10.2018. године, са захтевом за новчано обештећење због повреде права на суђење у разумном року, у износу од 3.000 евра, у динарској противвредности на дан исплате.

Чланом 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак, а ставом 3. истог члана прописано је да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић